C/2025/761

11.2.2025

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Mulige udfordringer for det indre marked som følge af fremtidige udvidelser af EU

(initiativudtalelse)

(C/2025/761)

Ordfører: **Stoyan TCHOUKANOV**

Rådgiver	Véronique CHAPPELART
Plenarforsamlingens beslutning	18.1.2024
Retsgrundlag	Forretningsordenens artikel 52, stk. 2
Kompetence	Sektionen for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug
Vedtaget i sektionen	7.11.2024
Vedtaget på plenarforsamlingen	4.12.2024
Plenarforsamling nr.	592
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	193/1/2

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU betragter udvidelsen af EU som en succeshistorie og glæder sig meget over den fortsatte fremdrift efter Rådets Granadaerklæring. Udvidelse prioriteres ikke lige højt i hele EU, og medlemslandene har forskellige holdninger til udvidelse og uddybning af det indre marked. På grund af det ufuldstændige indre marked var væksten i BNP pr. indbygger i perioden 1993-2022 50 % mindre i EU end i USA. Det viser, at der er et stort og presserende behov for hurtigt at vedtage reformer, især inden for finansielle tjenesteydelser, energi, telekommunikation og miljø. Det er ikke kun kandidatlandene, der bør forberede sig på medlemskab. EU bør også foretage de nødvendige lovgivningsmæssige ændringer, inden de nye lande tiltræder.

1.2. EØSU beklager, at den aktuelle fragmentering af det europæiske finansmarked fører til kapitaludstrømninger, hvilket udgør en trussel mod den europæiske globale konkurrenceevne og et af de største finansieringsproblemer for fremtidige udvidelser. Med en befolkning på ca. 60 millioner mennesker (data fra 2023) rummer kandidatlandene et betydeligt potentiale i forhold til investeringer, økonomiske muligheder og job. Den foreslåede »opsparings- og investeringsunion« skal mobilisere privat kapital og styrke EU's konkurrenceevne samt anspore til vækst og en højere absorptionskapacitet. Udvidelse er desuden lig med større adgang til kritiske råstoffer og dermed et mere modstandsdygtigt og uafhængigt EU.

1.3. Hvad angår tilpasningen til reglerne for det indre marked og de nye handelsstrømme mellem lokale økonomier, som en udvidelse vil medføre, er det ikke alle kandidatlande, der er lige godt forberedt på tiltrædelse. I den forbindelse påpeger EØSU, at den seneste udvidelse skabte vindere og tabere, hvor forskellige virksomhedstyper i forskellige sektorer havde ulige økonomiske muligheder. EØSU opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og kandidatlandene til at tage højde for og håndtere virkningerne af udvidelsen for at forhindre, at en sådan dynamik opstår igen, og til at være særlig opmærksomme på SMV'erne, både i EU og i kandidatlandene, så fordelene spredes på en hensigtsmæssig måde. EU's markeder er blevet åbnet for kandidatlandene, og kandidatlandene bør således nøje overholde EU's standarder for at undgå at skabe potentielle ulemper for operatører i EU-landende.

1.4. Det fremgår klart af den foreløbige markedsanalyse af omlægningen af handelsstrømmene mellem EU og kandidatlandene, at udvidelsen vil give EU's eksportører af industrivarer og tjenesteydelser en nettofordel, mens visse sektorer vil blive påvirket negativt, fordi produktionsomkostningerne i nogle af de nye lande er lavere. De sociale forhold varierer meget kandidatlandene imellem, og disse forskelle kan på kort sigt påvirke arbejdsvilkårene og skabe utilfredshed blandt borgerne. EØSU efterlyser en inklusiv høringsproces, der skal kompensere behørigt for eventuelle sociale omkostninger, eftersom udvidelsesprocessen ikke kun handler om at tilpasse politikker.

1.5. Et andet afgørende aspekt er frihandelsaftalerne mellem kandidatlandene og tredjelande, hvoraf nogle er internationale konkurrenter til EU. Dette gælder især for de råmaterialer, der er behov for i bestemte sektorer, som endnu ikke er fuldt integreret i det indre marked. EØSU understreger, at EU er nødt til at træffe hurtige, målrettede foranstaltninger for at fjerne væsentlige hindringer og sikre, at finans-, telekommunikations- og energisektorerne kan udnytte deres potentiale, da de er udsat for et stigende pres fra store multinationale selskaber og store finansmarkeder. For at sikre en samlet tilgang til beskyttelse af kritiske sektorer, infrastruktur og teknologi i det indre marked anbefaler EØSU, at kandidatlandene tilpasser sig EU's ramme for screening af udenlandske direkte investeringer (indført ved forordning (EU) 2019/452).

1.6. EØSU mener, at udvidelserne bør have en central placering i drøftelserne om den næste flerårige finansielle ramme (FFR). Selv om der allerede er taget enkelte positive skridt i denne henseende, navnlig for så vidt angår støtte til reformer, kræver det en større indsats at sikre, at EU's finansielle værktøjer fuldt ud støtter førtiltrædelsesprocessen.

1.7. Udvidelse er en stor opgave. EØSU mener derfor, at der igen skal sættes skub i processen i lyset af de ekstraordinære aktuelle geopolitiske omstændigheder og stigende udfordringer som klimaforandringer og energi- og miljøomstillingen. Erfaringerne fra de forskellige udvidelsesrunder har vist, at tættere integration i EU's indre marked og målrettet økonomisk støtte ikke er nok til at fremskynde den socioøkonomiske konvergens. Den sikkerheds- og forsvarsmæssige udfordring, som Ruslands aggressionskrig mod Ukraine har medført, skal have fuld opmærksomhed og tages i betragtning i energi-, finans- og cybersikkerhedspolitikkerne. På grund af konsekvenserne for energiforsyningssikkerheden, den økonomiske udvikling og den politiske stabilitet i økonomierne i landene på Vestbalkan er vi nødt til at ændre tilgang til EU-tiltrædelsesprocessen, så disse lande trinvist kan blive indlemmet i EU's indre marked. EØSU mener, at en sådan mere dynamisk tilgang giver politiske fordele og måske kan genskabe entusiasmen for denne temmelig udfordrende proces i forhold til tidsfrister og fremskridt.

1.8. Sidst, men ikke mindst, anbefaler EØSU, at civilsamfundet inddrages i udvidelsesprocessen for at være med til at øge borgernes forståelse for, hvilke reformer der skal til for at opfylde kravene til EU-medlemskab. Dette vil bidrage til at sikre, at EU-integrationen understøttes af reel borgerdeltagelse i den offentlige debat. EØSU mener, at udvidelse bør være en integreret del af EU's løsninger på globale udfordringer. Demokratisering og retsstatsprincippet er urørlige principper, og det samme gælder den meritbaserede tilgang i udvidelsesprocessen, som ikke levner plads til genveje. I sidste ende skal borgerne på begge sider af grænsen imidlertid kunne se de potentielle økonomiske gevinster og potentialet til at skabe velstand for den næste generation af europæere.

1.9. Ud over den geostrategiske betydning medfører en udvidelse også nye forretningsmuligheder for europæiske virksomheder, et større marked for virksomheder og forbrugere og bedre adgang til kritiske råstoffer og dermed et mere modstandsdygtigt og suverænt Europa.

2. **Generel baggrund**

2.1. Da Jacques Delors lagde grunden til det indre marked (som byggede på de fire friheder – fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital – og var baseret på teorier og principper fra det 20. århundreder), så verden anderledes ud rent geopolitisk og økonomisk. Udvidelse af EU giver mulighed for at videreudvikle det indre markeds potentiale, især i den underudnyttede servicesektor.

2.2. Det indre marked blev oprettet for at styrke den europæiske integration ved at fjerne handelshindringer, sikre fair konkurrence, fremme samarbejde og solidaritet mellem medlemslandene og forbedre borgernes liv. Derudover indførte man samhørighedsfondene for at sikre, at alle regioner kunne drage lige stor nytte af markedsmulighederne. Et velfungerende indre marked er uundværligt, hvis man vil tilskynde til flere investeringer og mere innovation i Europa, finansiere social sikring og uddannelse af høj kvalitet og iværksætte yderligere klimatiltag.

2.3. Det indre marked er i dag stadig en hjørnesten i den europæiske integration og afgørende for de europæiske værdier og fungerer som katalysator for vækst, velstand og solidaritet, da det fremmer industriens centrale rolle og styrker den sociale dialog i forhold til at nå målene om nettonul. Det internationale billede har imidlertid ændret sig markant. EU er ved at miste sin plads i verdensordenen og har i dramatisk grad tabt terræn, hvilket understreger, at det indre marked skal gentænkes. Bedst som dekarbonisering og den digitale omstilling var ved at bane vejen for en ny æra med velstand, har EU mistet konkurrenceevne og halter allerede efter USA og Kina på mange parametre.

2.4. Med henblik på den forventede fremtidige udvidelse af EU og for at øge produktiviteten skal det indre markeds bærende elementer opdateres og tilpasses den nye rolle, som markedet skal spille i en verden, der gennemgår strukturelle forandringer.

2.5. For at sikre en troværdig tiltrædelsesproces er det organiserede civilsamfund nødt til at have en meningsfuld rolle – noget EØSU støtter direkte igennem initiativet »medlemmer fra kandidatlande« (Enlargement Candidate Members (ECM)) ([1]).

2.6. Som allerede nævnt i en tidligere udtalelse ([2]) mener EØSU, at der er brug for investeringer i social, økonomisk og territorial samhørighed for at opnå økonomisk vækst og skabe arbejdspladser i landene på Vestbalkan. EØSU anbefaler desuden, at der fastsættes sociale og udviklingsbaserede resultatindikatorer for alle foranstaltninger i reformdagsordenerne.

3. **Generelle bemærkninger**

3.1. ***Er udvidelsen af EU en geostrategisk nødvendighed?***

3.1.1. Med invasionen af Ukraine i 2022 blev det strategiske Europakort ændret fundamentalt. En hård skillelinje deler nu kontinentet i to, hvilket har genstartet tiltrædelsesprocessen for de seks lande på Vestbalkan, der nu venter på optagelsen i EU. Det betyder, at EU nu bør forberede sig på tiltrædelse af op til ni nye medlemmer, herunder Georgien.

3.1.2. Derudover er der det uafklarede spørgsmål om Tyrkiet. Selv om Tyrkiet stadig har status af kandidatland, er tiltrædelsesforhandlingerne med EU gået i hårdknude, og tiltrædelse af EU er i øjeblikket ikke en del af den politiske debat.

3.2. ***Politiske og institutionelle overvejelser***

3.2.1. Flere medlemslande vil have betydning for de relationer, der er centrale for EU's beslutningstagning, – det være sig mellem EU og medlemslandene, mellem større og mindre lande og mellem EU-institutionerne.

3.2.2. En udvidelse vil uden tvivl have konsekvenser for EU's institutionelle ramme og føre til ændringer i den politiske dynamik.

3.2.3. Fordelene ved vetoret skal politisk set holdes op imod EU's evne til at træffe beslutninger og handle med kvalificeret flertal.

3.2.4. EØSU mener, at medlemslandene måske skulle overveje, om EU fortsat kan fungere med yderligere 9 medlemslande, og hvis ikke, hvilke reformer der i så fald er behov for.

3.2.5. Lissabontraktaten kan godt håndtere fremtidige udvidelser. Der er ikke behov for en ny traktat til at reducere antallet af kommissærer til to tredjedele af antallet af medlemslande, såfremt Rådet træffer en sådan beslutning med enstemmighed. Passerelleklausuler gør det muligt at se bort fra visse former for indsigelser i Rådet. Disse gør det muligt at anvende kvalificeret flertal i stedet for enstemmighed ved hjælp af en forenklet traktatændringsprocedure. Derudover indeholder artikel 48, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) en generel passerellebestemmelse om bortfald af visse former for indsigelser, f.eks. inden for udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til artikel 31, stk. 3, i TEU.

([1]) Vejen banes for optagelse af landene på Vestbalkan i EU.
([2]) Ny vækstplan og en reform- og vækstfacilitet for Vestbalkan.

3.2.6. Ud over de forskellige afstemningsmetoder giver traktaterne også medlemslandene mulighed for at blive indlemmet i EU i varierende tempo – lige fra udvidet samarbejde (hvilket navnlig er muligt på områder med delt kompetence, som f.eks. Den Europæiske Anklagemyndighed) til »tilvalgs-« og »fravalgsordninger« på de områder, der er fastsat i traktaterne.

3.2.7. I Europa-Parlamentet er 31 af Det Forenede Kongeriges 73 ledige pladser blevet holdt fri med henblik på fremtidige udvidelser og/eller tværnationale lister. Disse pladser rækker til nogle få af de mindre kandidatlande, men ikke til Ukraine, som vil få et antal pladser i samme størrelsesorden som Polen (52) eller Spanien (59). Også her mener EØSU dog, at der kan findes løsninger inden for rammerne af Lissabontraktaten.

3.2.8. Det er tænkeligt, at traktaterne kun vil blive ændret i begrænset omfang, så EU stadig kan beskytte sine værdier og interesser efter udvidelsen. EØSU påpeger, at der under eurokrisen blev vedtaget og ratificeret mindre traktatændringer ved hjælp af en lettere procedure. Hvis der bliver brug for i større grad at gentænke visse politikker, kunne dette eksempel være en mulighed.

3.3. *Kravet om fuld tilslutning til Københavnskriterierne*

3.3.1. Beskyttelse af EU's grundlæggende værdier – frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne, den menneskelige værdighed, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet – har siden 1997 i henhold til traktaten været en betingelse for en vellykket tiltrædelse af EU.

3.3.2. Det første af Københavnskriterierne har forpligtet tidligere ansøgere til at reformere deres retsvæsen, omskrive deres forfatning og vedtage lovgivning om bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet inden tiltrædelsen.

3.3.3. EØSU bemærker imidlertid, at disse kriterier ikke udgør nogen garanti mod fremtidige udfordringer for demokratiet og retsstaten. Selv om den nyere (men begrænsede) forbindelse mellem EU-finansiering og overholdelse af retsstatsprincippet giver EU større indflydelse, konstaterer EØSU med beklagelse, at retsvæsenets og mediernes uafhængighed stadig bliver krænket. Som Nobelprismodtagerne i 2024 i økonomisk videnskab Daron Acemoglu, Simon Johnson og James Robinson har påvist, »skaber samfund med en dårlig retsstat og dårlige institutioner, der udnytter befolkningen, ikke vækst eller forandring til det bedre«.

3.4. *Revision af metoden baseret på erfaringerne fra tidligere udvidelser*

3.4.1. EU har taget ved lære af tidligere udvidelser og forbedret sin udvidelsespolitik gennem den reviderede udvidelsesmetode fra 2020, som giver kandidatlande og potentielle kandidatlande bedre muligheder for gradvis integration i udvalgte EU-politikker (også inden deres tiltrædelse) ved at fremrykke visse af EU-medlemskabets fordele og forpligtelser.

3.4.2. Erfaringerne fra de forskellige udvidelsesrunder har vist, at tættere integration i EU's indre marked og målrettet økonomisk støtte ikke er nok til at fremskynde den socioøkonomiske konvergens. En vellykket udvidelse kræver flere og omfattende reformer for at sikre, at kandidatlandenes økonomier kan klare konkurrencepresset på det indre marked og opbygge konkurrencedygtige og bæredygtige virksomheder til at tiltrække private investeringer.

3.4.3. EØSU mener, at enhver udvikling af det indre marked bør omfatte en reel social dimension, der sikrer social retfærdighed og samhørighed. Det indre marked er ganske vist en stærk drivkraft for vækst og velstand, men kan også føre til ulighed og fattigdom eller endda et kapløb mod bunden, hvad angår sociale standarder, hvis fordelene ikke spredes ligeligt ud. En stærk social dimension på EU's indre marked fremmer inklusiv velstand, sikrer rimelige muligheder for alle, arbejdstagerrettigheder og social beskyttelse og bidrager samtidig til vækst.

3.4.4. EØSU mener, at den reviderede metode bør være meritbaseret og reversibel i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. juni 2022. De muligheder, som en gradvis integration giver, bør udnyttes, samtidig med at EU-medlemskabet forbliver det endelige mål.

3.4.5. Mange af kandidatlandene er derfor allerede involveret i relevante programmer for EU's indre marked, hvilket giver dem muligheder, der er meget lig EU-medlemslandenes.

3.4.6. EØSU mener, at en vellykket udvidelse endvidere kræver, at EU og kandidatlandene effektivt informerer befolkningen om tiltrædelsesprocessen og indleder en konstruktiv debat med borgerne om den strategiske betydning af og fordelene ved tiltrædelse.

3.4.7. Nogle kandidatlande deltager allerede – ofte som observatører – i det forberedende arbejde med EU-lovgivning og -politikker. EØSU er stolt af at spille en aktiv rolle i denne nye metode. Kandidatlandenes deltagelse i visse decentrale EU-agenturers arbejde sker med det formål at indarbejde EU-standarder i deres systemer på et tidligt tidspunkt.

3.4.8. EØSU mener endvidere, at Serbien og Kosovo ([3]) bør normalisere deres forbindelser som en forudsætning for tiltrædelse.

4. **Særlige bemærkninger**

4.1. ***En nuanceret/gradvis tilgang***

4.1.1. De værktøjer og rammer, der allerede regulerer forbindelserne mellem EU og kandidatlandene (såsom stabiliserings- og associeringsaftalen med Vestbalkan og associeringsaftalerne og de dermed relaterede vidtgående og brede frihandelsområder (DCFTA'er) med Ukraine, Moldova og Georgien), skaber allerede forudsætningerne for en gradvis overgang til EU-medlemskab, herunder gradvis integration i specifikke områder af det indre marked.

4.1.2. En tidlig og gradvis adgang til det indre marked vil også gøre det muligt for økonomiske aktører i kandidatlandene at blive yderligere integreret i de europæiske værdikæder. Der kan i den henseende oprettes partnerskaber inden for industrielle økosystemer af fælles interesse (f.eks. råstoffer, batterier, turisme, cirkulær økonomi og maskineri).

4.1.3. Overtagelse af EU's regelværk for det indre marked er kernen i enhver EU-tiltrædelse. EØSU mener, at dette rejser spørgsmålet om, hvordan den gradvise adgang til det indre marked kan udvikles yderligere inden tiltrædelsen, både når det gælder fastlæggelse af målområder og betingelserne herfor.

4.1.4. For på effektiv vis at gøre denne praksis operationel bør landene på Vestbalkan acceptere en automatisk udvidelse af EU-reglerne til et specifikt område af det fælles regionale marked, når et land har tilpasset sig EU-reglerne og bekræftet det. Dette strategiske tiltag vil fjerne behovet for endnu en midlertidig procedure for de pågældende regler i regionen. Det ville ikke blot være fremsynet og hindre dobbeltarbejde, men også sikre en mere vellykket implementering af procedurerne for både det fælles regionale marked og EU's indre marked.

4.1.5. EØSU mener, at EU-institutionerne bliver nødt til at tage stilling til, om gradvis adgang til det indre marked kommer til at skabe rettigheder og forpligtelser, der kan håndhæves direkte i henhold til EU's og kandidatlandenes retssystemer.

4.1.6. EØSU har ikke overblik over, hvilke sikkerhedsforanstaltninger det kræver (i forhold til ensartet fortolkning, anvendelse og håndhævelse af gældende EU-ret), og hvilke muligheder EU har for at reagere, hvis et kandidatland ikke opfylder sine forpligtelser. Der er her tale om en gråzone, der bør undersøges meget nøje, da det vedrører virksomhedernes retssikkerhed og tillid.

4.1.7. Associeringsaftalerne suppleres af yderligere initiativer.

— Den prioriterede handlingsplan under det vidtgående og brede frihandelsområde med Ukraine har til formål at give landet adgang til områder af det indre marked forud for tiltrædelsen ved at indlemme Ukraine i EU's roaming til hjemmetakst, forberede adgangen til det fælles eurobetalingsområde (SEPA) i overensstemmelse med de relevante procedurer og krav samt give mulighed for fri bevægelighed for visse industrivarer. Der foreligger en lignende plan for Moldova, og en plan er desuden ved at blive udarbejdet for Georgien.

([3]) Den Internationale Domstol har slået fast, at Kosovos ensidigt proklamerede uafhængighedserklæring af 17. februar 2008 »ikke overtrådte folkeretten«.

— Vækstplanen for Vestbalkan er et incitament for regionen til at forberede sig på EU-medlemskab og fremskynde de nødvendige socioøkonomiske og grundlæggende reformer, navnlig ved at der på forhånd gives visse fordele, der er knyttet til adgangen til det indre marked. Dette initiativ iværksættes sideløbende med det fælles regionale marked for Vestbalkan, som er baseret på EU's regler og standarder og har til formål at sikre regionens økonomiske integration.

— Disse gradvise integrationsprocesser støttes også økonomisk gennem den foreslåede reform- og vækstfacilitet for Vestbalkan, Ukrainefaciliteten og EU's støttepakke til Moldova.

— Et af målene med den nye vækstplan og -facilitet er at fremskynde regional økonomisk integration som et springbræt for Vestbalkans økonomier, så de kan integreres bedre i de europæiske værdikæder og forbedre deres konkurrenceevne. Dermed hjælpes Vestbalkan til at sikre en gnidningsløs integration i EU's indre marked.

— Øget intraregionalt økonomisk samarbejde og handel, der bygger på EU's standarder, vil frigøre regionens uudnyttede økonomiske potentiale, øge virksomhedernes konkurrencedygtighed ved at fremme grænseoverskridende produktionskæder og udnytte regionale komparative fordele, skabe nye arbejdspladser, være fordelagtig for forbrugerne og tiltrække investorer, som kan udnytte fordelene ved et større marked.

4.1.8. EØSU glæder sig over, at en tidlig og gradvis adgang til det indre marked også vil gøre det muligt for økonomiske aktører, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet i kandidatlandene at blive yderligere integreret i de europæiske værdikæder. For at dette kan ske på mere effektiv vis, bør der dog også oprettes strategiske partnerskaber inden for industrielle økosystemer af fælles interesse.

4.2. *Behov for omstrukturering af de nuværende instrumenter for ekstern og teknisk bistand*

4.2.1. EØSU mener, at forhåndsbetingelserne udgør en ny tilgang til udvidelse, som dermed kræver et andet instrument end de instrumenter, der i øjeblikket er til rådighed for ekstern og teknisk bistand. Denne metode er ikke mulig under det eksisterende instrument for førtiltrædelsesbistand (IPA III).

4.2.2. Det nye instrument til ekstern og teknisk bistand bør styrke den nuværende finansieringsstøtte under IPA III gennem Interregsamarbejdsprogrammer under EU's samhørighedspolitik og omfatte Vestbalkan. EØSU understreger, at det er vigtigt, at støtten til kandidatlandene gradvist tilpasses til medlemsstaternes finansielle instrumenter med henblik på en gnidningsløs overgang til medlemskab.

4.2.3. Den nye reform- og vækstfacilitet for Vestbalkan har til formål at støtte implementeringen af den nye vækstplan og dens fire søjler ved hjælp af væsentligt øget finansieringsstøtte. EØSU glæder sig over, at udbetalingerne vil være underlagt strenge betingelser i form af vigtige reformer som fastsat i reformdagsordenen.

4.2.4. Den foreslåede facilitet dækker perioden 2024-2027. Finansieringsstøtten ydes i form af lån (op til 4 mia. EUR) og ikketilbagebetalingspligtig støtte (op til 2 mia. EUR) samt direkte udbetalinger til de nationale budgetter eller som kapitalinvesteringer gennem investeringsrammen for Vestbalkan.

4.2.5. Faciliteten skal sammen med de IPA III-midler, der stadig er til rådighed i den resterende del af FFR 2021-2027, yde finansiel støtte til Vestbalkan på samme niveau pr. indbygger som samhørighedspolitikken gør i gennemsnit i EU.

4.2.6. Denne hidtil usete budgetforhøjelse bør imødekomme regionens efterspørgsel efter stærkere socioøkonomisk konvergens og styrke budskabet om, at der er fordele ved en tættere integration med EU allerede inden tiltrædelsen.

Bruxelles, den 4. december 2024.

Oliver RÖPKE
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg